

Avdelning
Analysavdelningen

Handläggare
Fredrik Svensson
+46 8 563 086 04
fredrik.svensson@uka.se

Johan Gribbe
+46 8 563 087 54
johan.gribbe@uka.se

Studenternas prestationer och avhopp under coronapandemin

Coronapandemin och de restriktioner som införts för att förhindra smittspridning har i hög grad påverkat undervisningen vid landets universitet och högskolor. Under det första året minskade studenternas direkta prestationsgrad, men i pandemins senare fas ökade den med mer än den inledande minskningen. Det är främst de yngre studenterna som förbättrat sin prestationsgrad. Avhoppet från utbildningsprogrammen verkar varken ha ökat eller minskat på något tydligt sätt under pandemin.

Omställningen till distansundervisning har för de flesta högskoleutbildningar inneburit betydande förändringar som har ställt stora krav både på lärare och studenter. Lärare har behövt planera om undervisning och examinationer och studenterna har behövt anpassa sin hemmiljö så att den fungerar för studier på distans. Som en konsekvens av coronapandemin har samtidigt fler studenter påbörjat högskolestudier. Det är ett återkommande mönster under perioder av ekonomisk nedgång och mer osäker arbetsmarknad. För att möta den ökade efterfrågan på högre utbildning har regeringen tagit initiativ till omfattande utbyggnader av högskolan, vilket har lett till fler platser på många utbildningsprogram.

Båda dessa faktorer – omställningen till digital undervisning och högskolans utbyggnad – skulle kunna tänkas ha en påverkan på studenternas genomströmning. I den här studien undersöker vi därför hur genomströmningen har förändrats under pandemin. Vi mäter genomströmning med två speciellt framtagna mått – direkt prestationsgrad och direkta avhopp. Syftet är att undersöka pandemins eventuella påverkan på studenternas studieprestationer och kvarvaro på utbildningsprogram.

Rapporten är uppdelad i tre delar. I den första delen undersöks studenternas direkta prestationsgrad på kurser och program och i den andra programnybörjarnas direkta avhopp från sina studier. Ett särskilt fokus ligger i det senare fallet på den rekordstora grupp studenter som påbörjade sina studier hösten 2020 och som alltså gått hela sin utbildning under pandemin. Både direkt prestationsgrad och direkta avhopp undersöks utifrån kön, social och nationell bakgrund samt studenternas ålder. Slutsatserna från de olika delarna diskuteras gemensamt i rapportens avslutande del.

Studenternas direkta prestationsgrad

I denna del undersöks studenternas direkta prestationsgrad på olika programutbildningar och fristående kurser. Syftet är att undersöka hur deras prestationsgrad har förändrats under pandemin och om det går att se någon skillnad i utvecklingen mellan olika utbildningar och studentgrupper.

Direkt prestationsgrad som mått

Prestationsgraden är ett mått som visar hur många högskolepoäng studenter tar av det antal högskolepoäng de är registrerade för under en termin och anges i procent. Vanligtvis följs avklarade poäng för varje kursregistrering upp under registreringsterminen och de tre efterföljande terminerna, vilket betyder att uppföljningstiden för prestationsgrad totalt är fyra terminer. Om en student tar alla sina registrerade poäng under uppföljningstiden är prestationsgraden 100 procent.

För att studera effekterna på prestationsgrad under pandemin med så aktuell data som möjligt har vi tagit fram ett särskilt anpassat mått på prestationsgrad. För att undvika sammanblandning med det ordinarie prestationsgradsmåttet kallar vi detta mått *direkt prestationsgrad*. Detta mått är identiskt med det ovanstående förutom att vi har tagit bort de tre efterföljande terminerna i uppföljningstiden. Kurspoängen ska alltså avklaras under den termin då studenten först registrerade sig på kursen. Det gör att vi i högre grad kan uttala oss om mer aktuella skeenden, men det har naturligtvis nackdelen att den uppgift som måttet visar ligger ganska långt ifrån den andel av sina poäng som studenterna slutligen tar.

Direkta prestationsgrad på olika typer av utbildningar

I tabell 1 redovisas den direkta prestationsgraden under vårterminen 2021, jämfört med den föregående vårterminen, vårterminen 2020, och vårterminen 2019, som inföll innan coronapandemin. Totalt under perioden har den direkta prestationsgraden ökat med en procentenhet, men utvecklingen mellan åren har varit ojämn. Under det första året av coronapandemin minskade den direkta prestationsgraden med en procentenhet. Därefter har det skett en återhämtning och mellan vårterminerna 2020 och 2021 ökade den direkta prestationsgraden med nära två procentenheter.

Den direkta prestationsgraden är genomgående högre för kvinnor än för män och detta mönster har varit oförändrat under pandemin. Skillnaden i direkt prestationsgrad är omkring sju procentenheter.

Tabell 1. Den direkta prestationsgraden uppdelat på kön de tre senaste vårterminerna.

	Vt 2019	Vt 2020	Vt 2021
Män	68,0%	67,3%	68,9%
Kvinnor	75,2%	73,8%	75,9%
Totalt	72,3%	71,3%	73,2%

För prestationsgrad uppdelat på lärosäte, se bilaga 1.

Ökad prestationsgrad i alla studieformer

Vi har också studerat hur den direkta prestationsgraden har förändrats för studenter inom olika studieformer under coronapandemin (se tabell 2). För studenter på generella program har den ökat kontinuerligt under pandemin. På yrkesexamensprogram var den direkta prestationsgraden oförändrad mellan vårterminerna 2019 och 2020, men ökade betydligt mellan vårterminerna 2020 och 2021. Också på de konstnärliga programmen har den direkta prestationsgraden ökat under den senaste året, efter en svag inledande minskning under det första året av coronapandemin. På de fristående kurserna minskade studenternas direkta prestationsgrad först betydligt mellan vårterminerna 2019 och 2020 för att sedan återhämta sig under det senaste året.

Tabell 2. Direkt prestationsgrad per studieform de tre senaste vårterminerna.

	Vt 2019	Vt 2020	Vt 2021
Fristående kurs	48,1%	44,9%	49,1%
Generella program	76,8%	78,6%	79,6%
Konstnärliga program	87,7%	87,1%	90,3%
Yrkesexamensprogram	80,3%	80,4%	82,1%
Totalt	72,3%	71,3%	73,2%

Sammantaget har den direkta prestationsgraden inom samtliga studieformer ökat med mellan en och tre procentenheter under coronapandemin. Anledningen till att den direkta prestationsgraden inte ökat mer totalt sett är att helårsstudenternas fördelning mellan olika studieformer har förändrats. Under coronapandemin har antalet helårsstudenter ökat mer på fristående kurser än på programutbildningar. Eftersom studenter på fristående kurser har en betydligt lägre direkt prestationsgrad än programstudenter har förändringen bidragit till en lägre genomsnittlig direkt prestationsgrad för högskolestudenter totalt sett. Mellan vårterminerna 2019 och 2021 ökade andelen helårsstudenter registrerade på fristående kurser med tre procentenheter, från 22 till 25 procent av det totala antalet helårsstudenter.

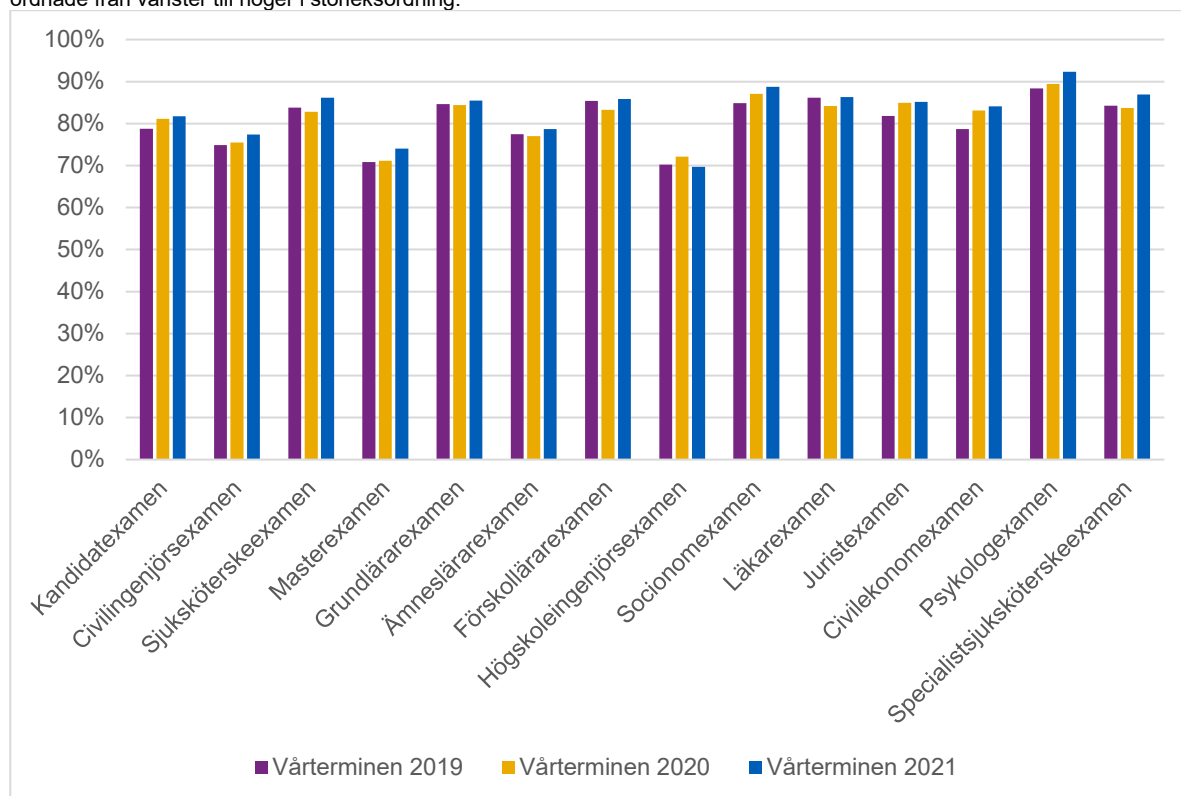
Små skillnader i påverkan mellan olika programutbildningar

Om vi undersöker den direkta prestationsgraden för studenter vid olika större programutbildningar ser vi genomgående små skillnader under coronapandemin (se figur 1).

På de stora vårdutbildningarna – sjuksköterske- och specialistsjuksköterskeprogrammen samt läkarprogrammet – minskade studenternas direkta prestationsgrad i inledningen av pandemin, för att därefter öka mellan vårterminerna 2020 och 2021. Samma mönster syns också på lärarutbildningarna – grund- och ämneslärarutbildningen samt förskollärarutbildningen. Gemensamt för vård- och lärarutbildningarna är att de innehåller olika verksamhetsförlagda utbildningsmoment, som var svåra att ställa om vid övergången till distansundervisning under vårterminen 2020. Det kan ha bidragit till studenternas lägre direkta prestationsgrad i inledningen av pandemin.

För studenter på övriga programutbildningar har den direkta prestationsgraden stigit successivt under pandemin. Totalt sett har också studenternas direkta prestationsgrad på de största programutbildningarna ökat under pandemin. Undantaget är studenter på utbildningar till högskoleingenjör, vars direkta prestationsgrad har minskat marginellt mellan vårterminerna 2019 och 2021.

Figur 1. Direkta prestationsgrad uppdelat på de större programutbildningarna de tre senaste vårterminerna. Utbildningarna är ordnade från vänster till höger i storleksordning.

Hur har pandemin påverkat olika gruppers direkta prestationsgrad?

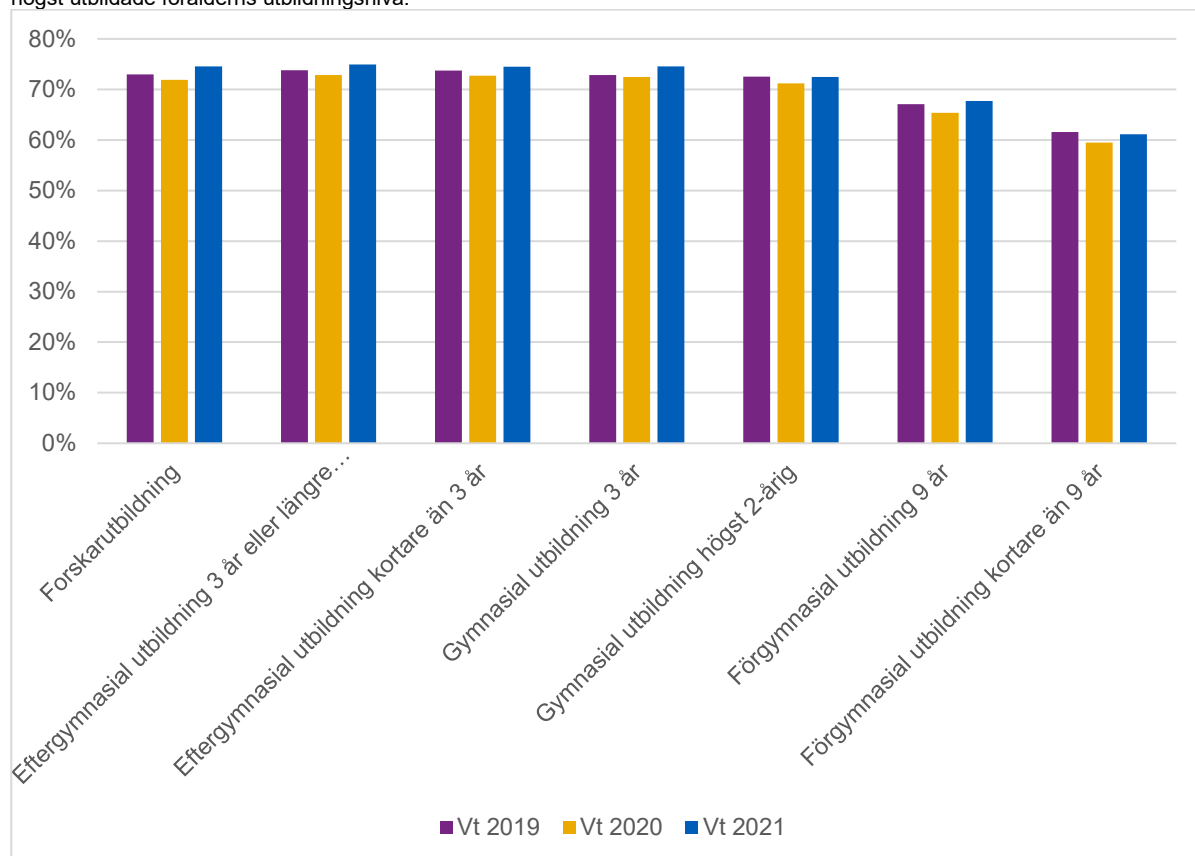
Vi ska nu gå vidare och undersöka hur den direkta prestationsgraden för olika grupper av studenter har förändrats under samma period. I figur 2 redovisas den direkta prestationsgraden för studenter med olika social bakgrund inom samtliga studieformer – fristående kurser och olika programutbildningar.

Små skillnader i förändring mellan studenter med olika social och nationell bakgrund

Social bakgrund mäts här med den högst utbildade förälderns utbildningsnivå. Som framgår av figuren har alla grupper påverkats i ungefär lika stor utsträckning, men det finns vissa mindre skillnader. Studenter med en förälder som genomgått högskoleutbildning eller treårig gymnasieutbildning har förbättrat sin direkta presentationsgrad i högre utsträckning än studenter där den högst utbildade föräldern har en kortare gymnasieutbildning eller en förgymnasial utbildning. Den enda grupp vars direkta prestationsgrad minskat under pandemin är studenter med föräldrar som har en förgymnasial utbildning kortare än nio år.

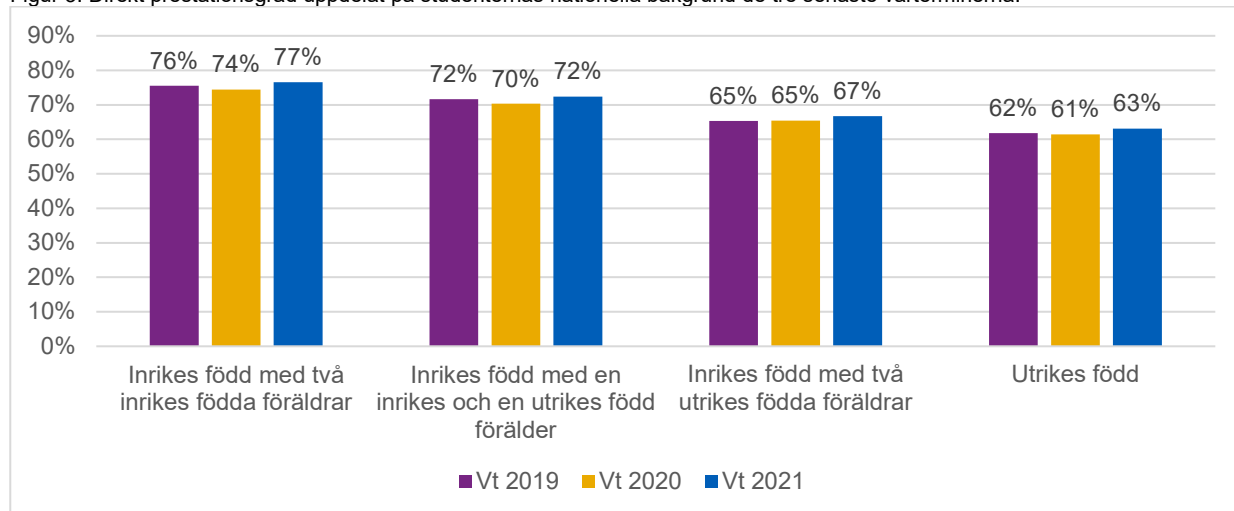
Det förefaller alltså som att det vanliga mönstret, att studenter med högutbildade föräldrar generellt har högre prestationsgrad, har förstärkts något under coronapandemin, men skillnaderna i förändring mellan olika studentgrupper är genomgående små.

Figur 2. Direkt prestationsgrad uppdelat på studenternas sociala bakgrund de tre senaste vårterminerna. Här mätt som den högst utbildade föräldrarnas utbildningsnivå.

I figur 3 redovisas den direkta prestationsgraden för studenter med olika nationella bakgrunder. Även här avser jämförelsen alla studieformer. Studenterna har delats in i fyra grupper: inrikes födda med två inrikes födda föräldrar, inrikes födda med en inrikes och en utrikes född förälder, inrikes födda med två utrikes födda föräldrar och utrikes födda.

Figur 3. Direkt prestationsgrad uppdelat på studenternas nationella bakgrund de tre senaste vårterminerna.

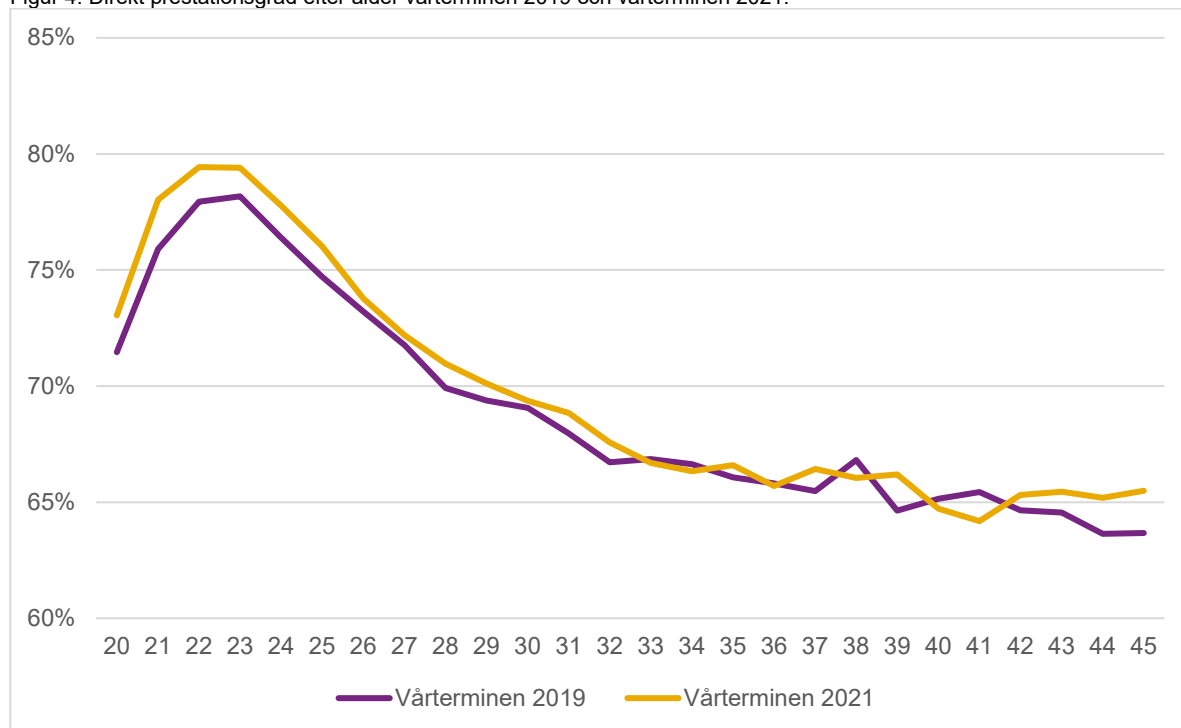
Som framgår av figuren går det inte att se några skillnader i hur den direkta prestationsgraden förändrats mellan studenter med olika nationell bakgrund under pandemin. Alla fyra gruppernas direkta prestationsgrad minskade något eller var oförändrad under pandemins första år. För studenter inom samtliga grupper har det sedan skett en tydlig förbättring av prestationsgraden mellan vårterminen 2020 och 2021. Skillnaderna i förändring mellan olika grupper av studenter med avseende på nationell bakgrund är små.

De yngre studenterna har förbättrat sin prestationsgrad mer

Slutligen har vi undersökt sambandet mellan ålder och direkt prestationsgrad under vårterminerna 2019 och 2021. Det finns här en intressant skillnad mellan olika studentgrupper som kan vara en följd av coronapandemin.

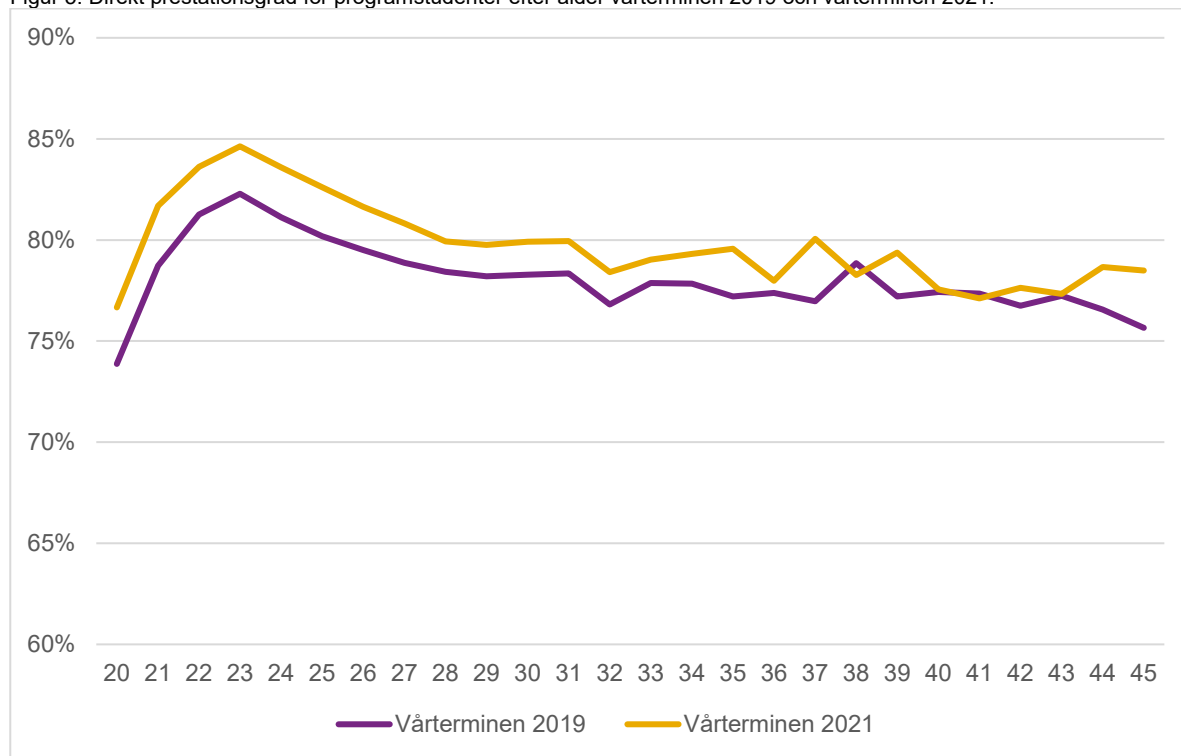
Som framgår av figur 4 nedan är det framför allt de yngre studenterna som förbättrat sin prestationsgrad något under pandemin, medan den för de äldre studenterna är oförändrad. Skillnaden i direkt prestationsgrad är mellan en och två procentenheter för de yngsta studentgrupperna. Möjligen kan man också se en viss ökning för de äldre studenterna i sammanställningen, de som är närmare fyrtio-fem år. I jämförelsen ingår studieprestationer för såväl programstudenter som studenter på fristående kurser.

Figur 4. Direkt prestationsgrad efter ålder vårterminen 2019 och vårterminen 2021.

Skillnaderna blir mer markerade, men det grundläggande mönstret består, om vi endast undersöker förändringen i direkt prestationsgrad för programstudenter. Som framgår av figur 5 nedan har yngre programstudenter förbättrat sin prestationsgrad i större utsträckning än äldre programstudenter. Skillnaden i prestationsgrad mellan vårterminerna 2019 och 2021 är som störst för de studenter som gått direkt från gymnasium till högskolan. Denna grupp har förbättrat sin direkta prestationsgrad med i genomsnitt tre procentenheter under pandemin. Förbättringen blir sedan successivt mindre med ökande ålder. Minskningen är tydlig för studenter som är äldre än trettiofem år och för de som är närmare fyrtio år syns ingen förbättring alls under pandemin. Möjligen går det även här att se en viss ökning för de äldsta studenterna i sammanställningen, men det är osäkert.

Figur 5. Direkt prestationsgrad för programstudenter efter ålder vårterminen 2019 och vårterminen 2021.

Det går inte att utifrån den här undersökningen säga vad skillnaderna beror på. Orsaken kan vara olika vana att hantera digitala verktyg i studierna, men det kan också bero på skillnader i utbildningsval och på att något äldre studenter i högre grad har hemmavarande barn och förvärvsarbetar parallellt med studierna.

Samma mönster syns om man undersöker den direkta prestationsgraden för studenter i olika ålder uppdelat per kön. För både män och kvinnor var skillnaden i direkt prestationsgrad störst bland dem som gjorde en direktövergång från gymnasium till högskolan och minskade därefter successivt med ökande ålder.

Programnybörjarnas direkta avhopp

I denna del undersöker vi genomströmningen genom att titta på programnybörjarnas direkta avhopp från sina studier. Ett särskilt fokus ligger på den rekordstora grupp studenter som påbörjade sina studier hösten 2020 och som alltså har gått hela sin utbildning under pandemin.

Syftet med avsnittet är att undersöka i vilken grad studenterna på programutbildningar valt att hoppa av sina pågående utbildningar under pandemin jämfört med tidigare.

Direkt avhopp – snabbstatistik

För att studera effekterna på avhopp under pandemin med så aktuell data som möjligt har vi tagit fram ett särskilt anpassat mått på avhopp från program. Detta mått utgår ifrån alla studenter som påbörjat en programutbildning (yrkesexamensprogram eller generellt program) höstterminen 2020 och följer upp vilken registrering studenten har efterföljande termin, det vill säga vårterminen 2021. Uppgifterna för registrering har vi delat upp i tre möjliga utfall. Dessa är:

1. Nybörjare på program termin 1 och registrerad termin 2 på samma program. Kan ha bytt lärosäte (Kvar på programmet).
2. Nybörjare på program termin 1 och registrerad termin 2 på annat program eller fristående kurs. Kan ha bytt lärosäte (Kvar i högskolan men har lämnat programmet).
3. Nybörjare på program termin 1 men inte registrerad på någon högskoleutbildning termin 2 (Lämnat högskolan).

Senaste tillgängliga uppgifter om studenters registrering

Det finns en tidsmässig eftersläpning för uppgifter om studenter i högskolan. I skrivande stund finns bekräftade uppgifter om studenters registrering i högskolan fram till och med vårterminen 2021. Det finns också preliminära uppgifter om registrering för höstterminen 2021. Dessa preliminära uppgifter har dock visat sig innehålla en del frågetecken och vi väljer därför att använda de senaste, mer säkra, bekräftade registreringsuppgifterna för vårterminen 2021.

Det innebär att de senaste nybörjare vi kan följa när det gäller avhopp är de som påbörjade sina studier höstterminen 2020. Genom att använda registeruppgifter för vårterminen 2021 kan vi alltså undersöka avhopp från program med en termins uppföljningstid för studenter som påbörjade en programutbildning höstterminen 2020.

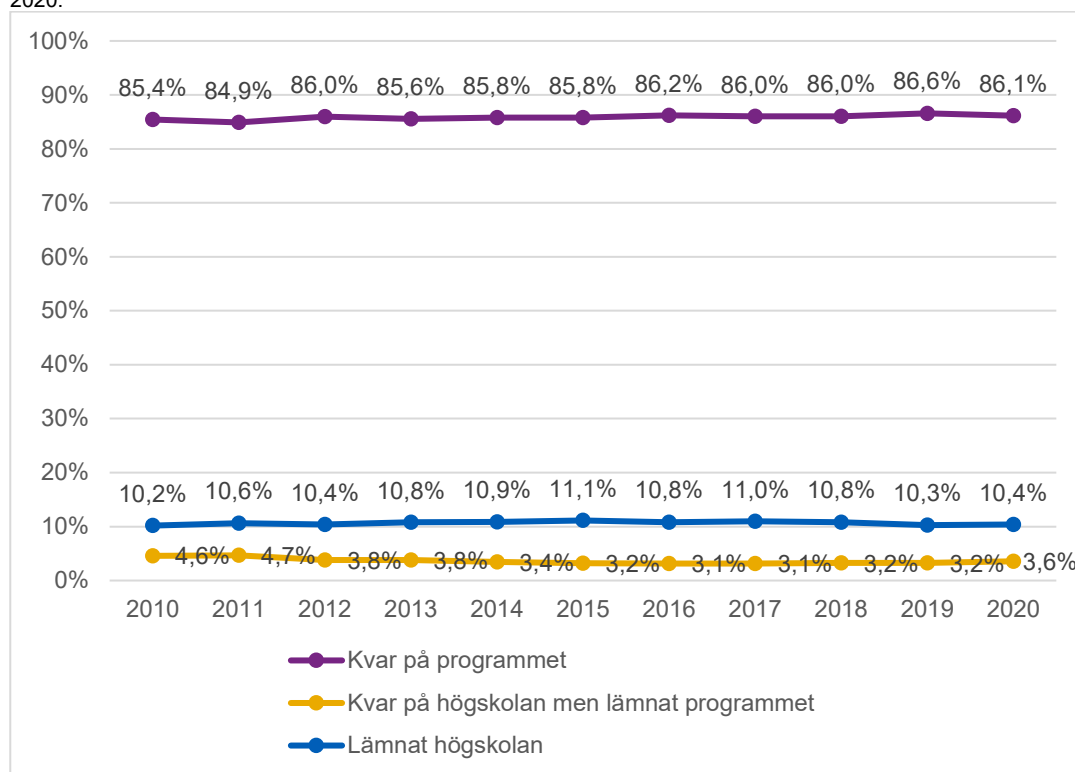
Direkta avhopp för olika grupper av programnybörjare

I detta avsnitt redovisar vi direkta avhopp för nybörjare på programutbildningar – yrkesexamensprogram och generella program – höstterminerna 2010 till 2020. Vi redovisar uppgifter totalt för alla nybörjare och för nybörjare på de största programmen. En eventuell påverkan av coronapandemin på de direkta avhopp skulle uppträda som skillnaden i direkta avhopp mellan de två sista datapunkterna, det vill säga mellan nybörjarna höstterminen 2019 och höstterminen 2020.

Ingen pandemieffekt på direkta avhopp för programnybörjarna

Det går inte att se någon effekt av pandemin på de direkta avhoppen för programnybörjarna. Som framgår av figur 6 var totalt 86,1 procent av alla programnybörjare höstterminen 2020 kvar på samma program vårterminen 2021. Det är en svag minskning jämfört med programnybörjarna höstterminen 2019, men 0,7 procentenheter högre än för programnybörjarna höstterminen 2010. Resultaten visar på en svag långsiktig ökning av kvarvaron över den senaste tioårsperioden, men skillnaderna mellan åren är små. Andelen som helt lämnat högskolan termin två varierar med mindre än en procentenhet mellan 2010 och 2020. Skillnaderna i avhopp är alltså på totalnivå ett mycket stabilt fenomen. I detta resultat finns inget som tyder på att avhoppet skulle ha påverkats av pandemin i någon större utsträckning.

Figur 6. Direkta avhopp för nybörjare på programutbildningar (yrkesexamen eller generella program) höstterminerna 2010 till 2020.

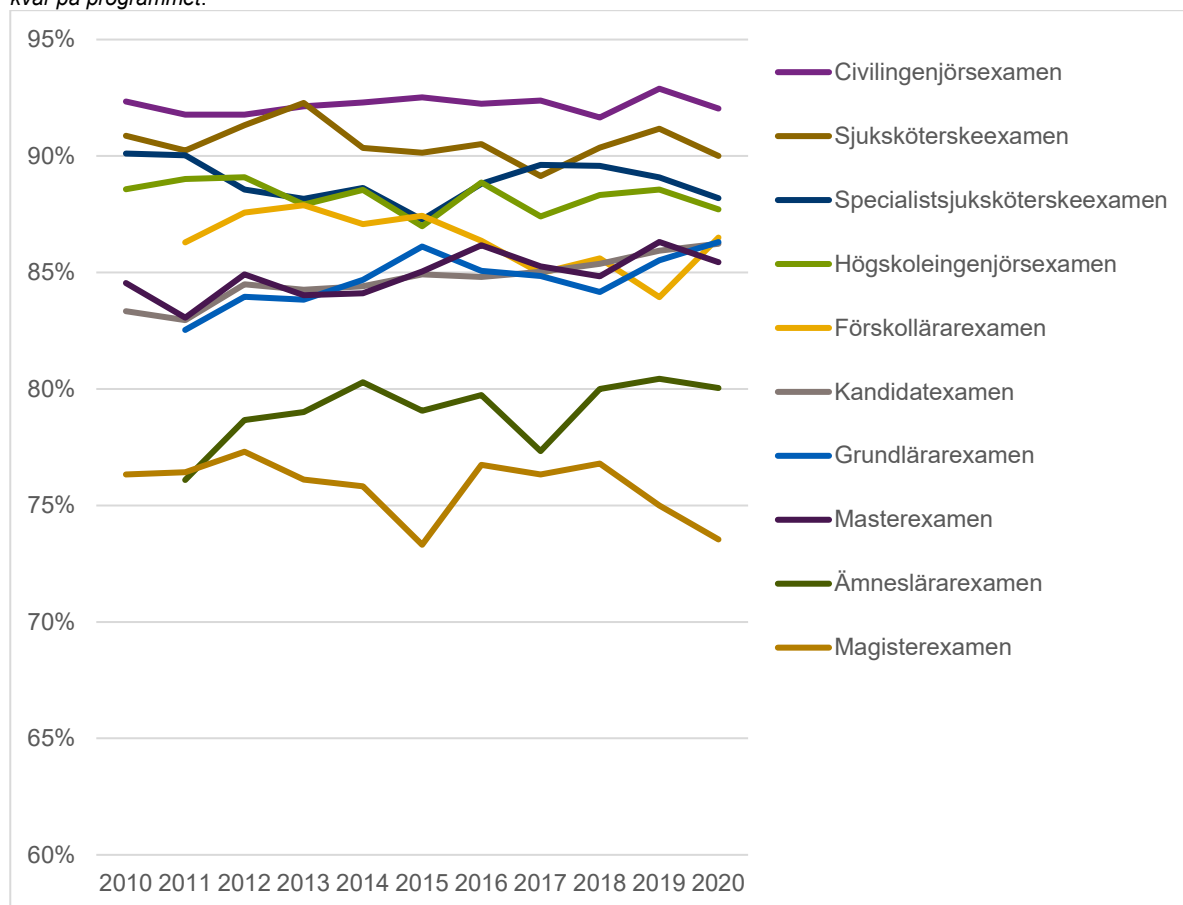

Inga tydliga skillnader i förändring mellan programmen

Vi går nu vidare och undersöker de direkta avhoppet från de största programmen. I figur 2 redovisas direkta avhopp med variabeln *kvar på programmet* på de tio största (flest nybörjare höstterminen 2020) programmen 2010–2020. Överlag är det stora skillnader mellan de olika programmen för hela den undersökta tidsperioden. Högst kvarvaron har nybörjarna på civilingenjörsprogrammen och lägst kvarvaron har nybörjarna på magisterprogrammen. För vissa program syns långsiktiga trender, exempelvis har kvarvaron ökat kontinuerligt för nybörjare på de olika kandidatprogrammen, medan den är mer eller mindre stabil på de flesta andra program. Inga tydliga, generella effekter av pandemin

på de direkta avhoppen på programnivå går att utläsa ur dessa resultat. Men en majoritet av programmen har en liten minskning av kvarvaron mellan de två senaste mätpunkterna.

Figur 7. Direkta avhopp för nybörjare på de tio största programutbildningar höstterminerna 2010–2020 mätt med variabeln kvar på programmet.

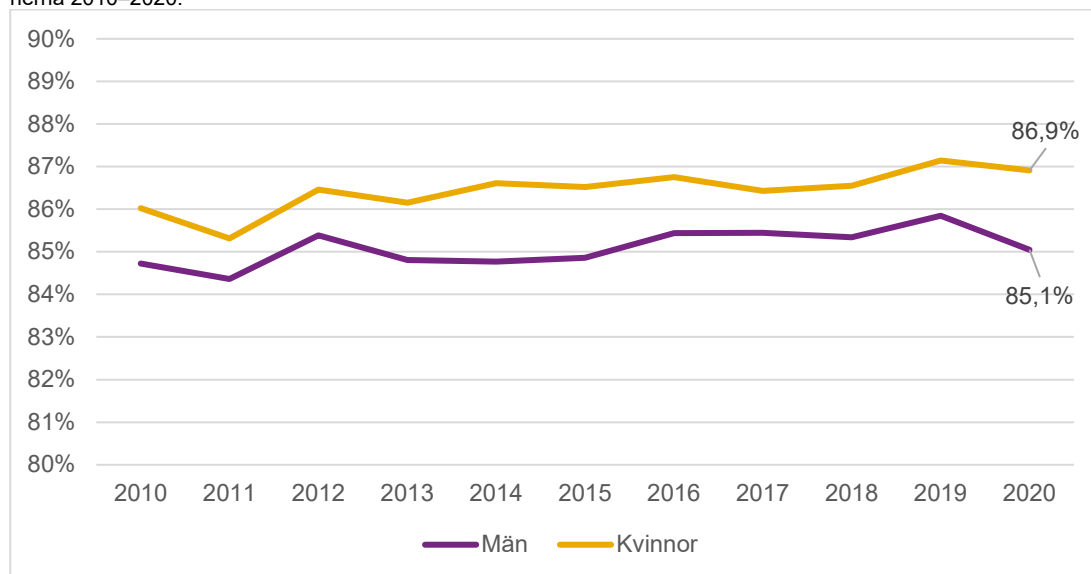
Hur har pandemin påverkat olika gruppers direkta avhopp?

I detta avsnitt redovisar vi direkta avhopp för olika grupper av studenter med avseende på kön, social och nationell bakgrund samt studenternas ålder.

Något större ökning i avhopp för män jämfört med kvinnor

En annan fråga är hur avhopp har utvecklats för olika grupper av studenter under pandemin. I figur 8 redovisar vi direkta avhopp för programnybörjare höstterminerna 2010–2020 uppdelat på kvinnor och män. Som framgår av figuren har kvinnor genomgående högre kvarvaro på programmen jämfört med män. Den långsiktiga trenden för både kvinnor och män är svagt uppåtgående, mot en högre kvarvaro och minskade avhopp. Det går inte att se någon tydlig pandemieffekt på de direkta avhopp varken för kvinnor eller män. Minskningen i kvarvaro för män mellan 2019 och 2020 var 0,7 procentenheter. För kvinnor var kvarvaron i stort sett oförändrad.

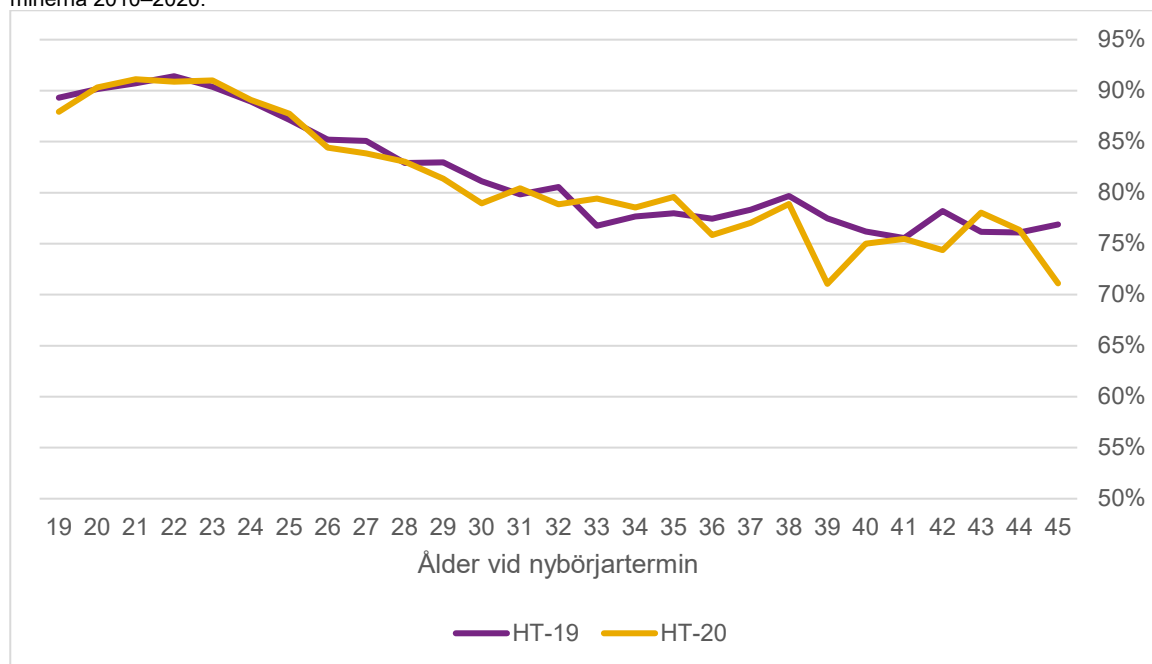
Figur 8. Direkta avhopp mätt med variabeln *kvar på programmet* för kvinnor och män som var programnybörjare höstterminerna 2010–2020.

Små skillnader i kvarvaro mellan studenter av olika ålder

Det går inte heller att se några tydligare skillnader i kvarvaro utifrån studenternas ålder. I figur 9 redovisar vi direkta avhopp för programnybörjare höstterminerna 2010–2020 uppdelat på ålder det år de påbörjade utbildningsprogrammet.

Figur 9. Direkta avhopp mätt med variabeln *kvar på programmet* uppdelat på ålder för de som var programnybörjare höstterminerna 2010–2020.

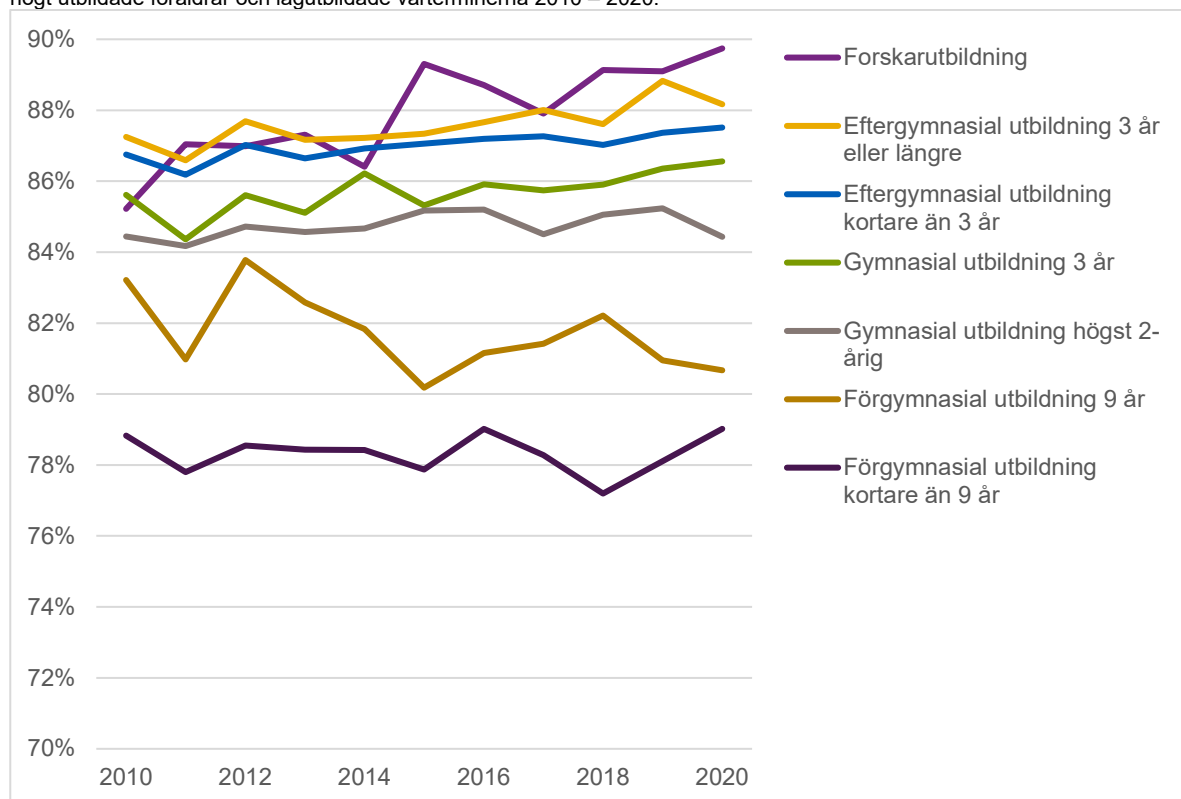
En pandemieffekt skulle i figuren ovan manifesteras sig som en skillnad i höjdlid mellan linjerna för höstterminen 2019 och höstterminen 2020. För de yngsta studenterna syns ingen förändring i kvarvaro. För de äldre studenterna finns däremot en liten skillnad – möjligen har kvarvaron för de äldre studenterna blivit något lägre under pandemin. Men resultatet är inte helt tydligt och skillnaden liten.

Inga förändringar i kvarvaro mellan studenter med olika social bakgrund

Vi går nu vidare och undersöker sambandet mellan programnybörjarnas sociala bakgrund och direkta avhopp. Nybörjarna delades in i sju grupper efter föräldrarnas utbildningsnivå. Programnybörjare med högutbildade föräldrar (forskarutbildning eller längre högskoleutbildning) har under den undersökta tidsperioden mellan höstterminerna 2010 och 2020 genomgående högre kvarvaro än nybörjare med medelhögt utbildade föräldrar som i sin tur har något högre kvarvaro än nybörjare med lågutbildade föräldrar. Klart lägst kvarvaro har studenterna med föräldrar som grundskoleutbildning kortare än nio år.

En uppåtgående trend i kvarvaro syns för de fyra grupper vars föräldrar är högst utbildade. De tre kategorierna med lägst utbildade föräldrar uppvisar en mer plan trend över tid. Samtliga kurvor uppvisar en årlig variation som gör det svårt att säga vad som sannolikt är en effekt av pandemin, och vad som är en normalt förekommande variation. Den mest rimliga tolkningen av resultaten nedan är att pandemin inte påverkat olika sociala grupper benägenhet att stanna kvar på utbildningen på olika sätt.

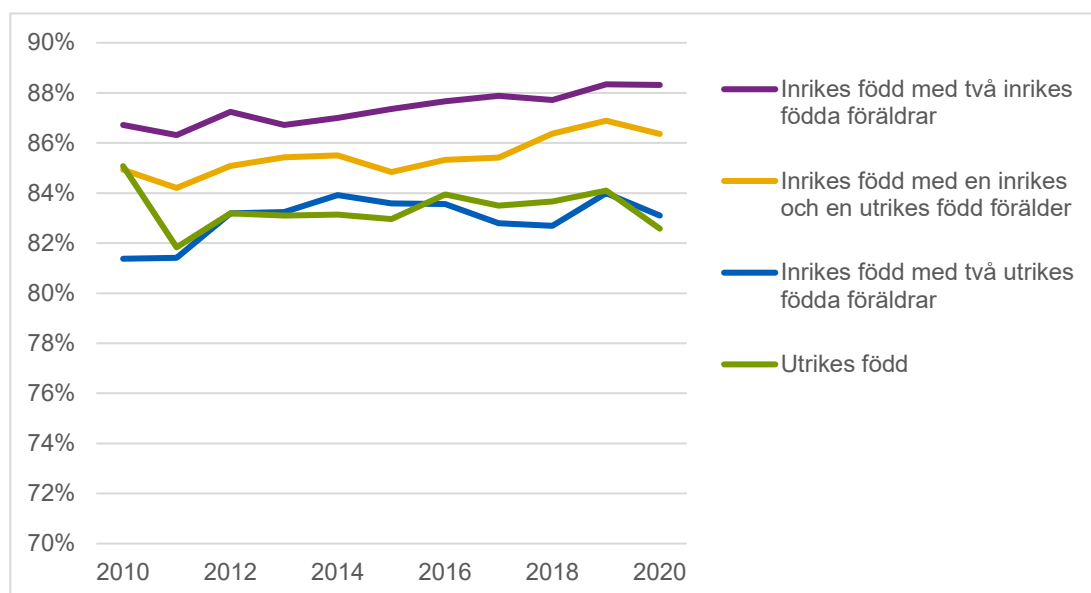
Figur 10. Direkta avhopp mätt med variabeln *kvar på programmet* för programnybörjare med högutbildade föräldrar, medelhögt utbildade föräldrar och lågutbildade vårterminerna 2010 – 2020.

Små förändringar i kvarvaro för studenter med olika nationell bakgrund

Slutligen redovisar vi direkta avhopp för programnybörjarna höstterminerna 2010–2020 uppdelat på studenternas nationella bakgrund. Nybörjarna delas in i fyra grupper: inrikes födda med två inrikes födda föräldrar, inrikes födda med en inrikes och en utrikes född förälder, inrikes födda med två utrikes födda föräldrar och utrikes födda. Som syns i figur 11 har alla de tre svenskfödda grupperna en positiv utveckling över tid. När det gäller hur de påverkats under pandemin är det dock bara gruppen med två svenskfödda föräldrar som ökat sin kvarvaro, men mycket lite. De övriga tre gruppernas kvarvaro har minskat mellan 2019 och 2020.

Figur 11. Direkta avhopp mätt med variabeln *kvar på programmet* för programnybörjare som var inrikes födda med två inrikes födda föräldrar, inrikes födda med en inrikes och en utrikes född förälder, inrikes födda med två utrikes födda föräldrar eller utrikes födda, höstterminerna 2010–2020.

Slutsatser

Syftet med den här studien har varit att undersöka hur genomströmningen i högskolan har påverkats under coronapandemin med utgångspunkt i studenternas direkta prestationsgrad och programnybörjarnas direkta avhopp från sina studier. Den samlade bilden är att det inte går att se några stora effekter av coronapandemin på vare sig studenternas direkta prestationsgrad eller programnybörjarnas direkta avhopp från sina utbildningar.

Sammantaget har studenternas direkta prestationsgrad ökat med en procentenhet under coronapandemin, men utvecklingen mellan åren har varit ojämn. Under det första året minskade den direkta prestationsgraden med en procentenhet. Därefter har det skett en återhämtning och mellan vårterminerna 2020 och 2021 ökade den direkta prestationsgraden med nära två procentenheter. Under coronapandemin har det samtidigt skett en förändring i studenternas fördelning mellan olika studieförmer och det har påverkat den genomsnittliga prestationsgraden. Andelen studenter på fristående kurser – där studenterna vanligen har lägre prestationsgrad – har ökat, vilket har inneburit en lägre direkt prestationsgrad för studenter totalt sett i högskolan. Ser man endast till programstudenter har prestationsgraden ökat med i storleksordningen två till tre procentenheter under pandemin.

Det går inte att se några tydliga skillnader i hur den direkta prestationsgraden utvecklats mellan olika studentgrupper, med undantag för studenternas ålder. Den direkta prestationsgraden har förbättrats framför allt för de yngsta studenterna, medan den har varit i stort sett oförändrad för äldre studenter. Detta mönster är som tydligast om man endast ser till programstudenterna. Skillnaden i prestationsgrad är som störst för de programstudenter som gått direkt från gymnasium till högskolan och förbättringen blir sedan successivt mindre med ökande ålder. Möjligen har också de programstudenter som är närmare fyrtiofem förbättrat sin prestationsgrad något under pandemin. Skillnaderna mellan åldersgrupper kan bero på olika faktorer – olika vana vid digitala hjälpmedel, skillnader i utbildningsval och på att något äldre studenter i högre grad har hemmavarande barn och förvärvsarbetar parallellt med studierna.

Det går inte att se någon tydlig förändring av de direkta avhoppet under pandemin. Det ligger i linje med vad man kan förvänta sig med tanke på att studenternas prestationsgrad totalt sett har ökat under pandemin. Tvärtom är programnybörjarnas kvarvaro på sina utbildningsprogram ett påfallande stabilt fenomen och skillnaderna mellan åren är små.

På en övergripande nivå är det anmärkningsvärt att den stora chock som coronapandemin och restriktionerna ända varit för utbildningen på högskolan inte förefaller ha påverkat studenternas genomströmning mer än vad vi här kan påvisa. Men det är viktigt att betona att undersökningar av prestationsgrad och avhopp inte ger hela bilden av hur undervisningen och examinationen i högskolan påverkats under coronapandemin. Förändringar i genomströmning kan bero på olika orsaker. Den här rapporten omfattar inte eventuella förklaringar, utan ska ses som ett komplement till andra undersökningar av pandemins effekter på utbildningen vid universitet och högskolor.

Bilaga 1 – Direkt prestationsgrad per lärosäte

Direkt prestationsgrad uppdelat på lärosäte (i bokstavsordning) de tre senaste vårterminerna. Lärosäten med under 1000 helårsstudenter vårterminen 2020 visas inte.

Lärosäte	Direkt prestationsgrad			Förändring
	Vt 19	Vt 20	Vt 21	Vt 19 till Vt 21
Blekinge tekniska högskola	69,7%	69,6%	66,4%	-3,3%
Chalmers tekniska högskola	76,4%	79,1%	79,6%	3,2%
Göteborgs universitet	73,5%	72,0%	74,3%	0,7%
Högskolan Dalarna	65,8%	62,3%	67,7%	2,0%
Högskolan i Borås	68,7%	64,6%	66,7%	-2,0%
Högskolan i Gävle	72,5%	72,0%	72,1%	-0,4%
Högskolan i Halmstad	71,7%	72,6%	75,9%	4,2%
Högskolan i Skövde	68,3%	69,1%	65,2%	-3,1%
Högskolan Kristianstad	71,7%	71,4%	74,7%	3,0%
Högskolan Väst	69,2%	72,7%	73,6%	4,4%
Karlstads universitet	72,8%	72,1%	72,5%	-0,3%
Karolinska institutet	83,3%	83,7%	86,1%	2,8%
Kungl. Tekniska högskolan	74,0%	75,3%	77,0%	3,0%
Linköpings universitet	76,7%	77,7%	77,6%	0,9%
Linnéuniversitetet	66,8%	61,4%	67,4%	0,6%
Luleå tekniska universitet	71,7%	69,2%	67,2%	-4,5%
Lunds universitet	74,3%	73,2%	74,7%	0,4%
Malmö universitet	74,3%	74,3%	75,2%	0,9%
Mittuniversitetet	61,5%	57,4%	61,1%	-0,4%
Mälardalens högskola	72,5%	72,4%	72,8%	0,3%
Stiftelsen Högskolan i Jönköping	78,3%	79,7%	81,3%	2,9%
Stockholms universitet	68,3%	65,2%	67,9%	-0,4%
Sveriges lantbruksuniversitet	73,6%	73,4%	73,2%	-0,3%
Södertörns högskola	71,7%	74,8%	75,4%	3,8%
Umeå universitet	74,6%	73,8%	75,8%	1,2%
Uppsala universitet	68,0%	66,9%	70,6%	2,6%
Örebro universitet	78,9%	80,7%	81,3%	2,4%
Totalt	72,3%	71,3%	73,2%	0,8%